

Rigsdagstidende.

1861. Forhandlingerne paa Landstinget. № 89.

Trettende Sessjon.

33ste Mode.

Mandagen den 16de December Kl. 1.

(Forsfat.)

Formanden: Den 3die Landstingsmand for 5te Kreds (F. Nielsen) har Ordet for en kort Bemærkning.

F. Nielsen: I Anledning af, hvad den ærede sidste Taleer httrede med Hensyn til mine Paastaaender, vil jeg kun tillade mig at rette det Spørgsmaal til ham: Naar af to Parter, der stride om en Eiendom, den ene og svageste Part idelig beder om Afgjørelse ved Domstolene, men derimod den anden og mægtigste Part idelig svarer, at det behøves ikke, thi det er klart, at den har Ret, som der har Magt, hvor mon da den bedste Fortrøstning til sin Sags Retmæssighed egentlig skulde være?

Milling: Det kunde maaskee synes noget underligt, at jeg som Lagmand tager Ordet i denne høitærede Forsamling ved 3die Behandling af et saa omfattende Lovforslag som det foreliggende; men jeg kan dog ikke undlade at udbede mig Ordet, forinden vi gaae over til Afstemning, saavel for at udtale mig over Lovforslaget som for at motivere min Afstemning over samme. Jeg maa være den høitærede Kirkeminister taknemlig, fordi han har fremlagt Lovforslaget for Thinget, da det er et almindeligt Folkeønske, der i lang Tid har været tilstede, at de geistlige Embedsmænd maae blive satte paa fast Lønning ligesom Statens øvrige Embedsmænd. Naar der af den ærede Ordfører

er blevet anført, at det vilde være vanffeligt at vedtage dette Lovforslag, deels fordi Lovbringerne kunde være baade noget forskjellige og noget store, deels fordi — jeg erindrer imidlertid ikke, om dette netop blev udtalt af ham — man ogsaa burde tage Hensyn til Geistlighedens Duffer, saa vil jeg ikke nægte, at man ogsaa bør tage noget Hensyn til saadanne Duffer; men jeg vil dog henstille til den ærede Forsamling, om dette bør være det eneste Moment, om der ikke tillige bør tages i Betragtning, hvorvidt disse Duffer ere retfærdige og billige. Det vigtigste Spørgsmaal er efter min Mening, hvorvidt Præstetienden skal betragtes som tilhørende Kirken eller ikke. Jeg anseer imidlertid dette Spørgsmaal for aldeles afgjort ved de Udtalelser, der her have fundet Sted, idet der kun er een Stemme, nemlig den ærede 3die Landstingsmand for 5te Kreds (F. Nielsen), der har ytret sig for, at den maatte betragtes som tilhørende Kirken, og jeg skal, da han er bleven tilstrækkelig inddegaaet af den ærede 6te Landstingsmand for 6te Kreds (Bloug), ikke videre indlade mig herpaa. Efter Lovforslaget, som det nu foreligger, staaer det ikke klart for mig, hvorledes Lønningerne egentlig ville blive, idet man saaledes sætter op og ned, og jeg vilde ønske, at det var tydelig bestemt, hvorledes Lønningen skulde være for ethvert enkelt Raad. Hvad angaaer Spørgsmaalet om Præstegaardsavlingen, troer jeg, at Thinget har givet tilkjende, at det er dets Ønske, at denne bliver indskrænket, ligesom ogsaa, at Offeret bliver afløst. Heri er jeg ganske enig. — Endskjøndt jeg nu, som det sees, ikke kan billige Lovforslaget i dets